

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 209. Quæ plangebant & lamentabantur eum. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Exurge igitur anima, exurge cor & corpus meum cum omnibus potentibus & viribus; accurre ad crucem cum Christo Domino & Salvatore vestro portandam, considerantes ad amissim, quæ fecit & passus est pro vestro bono & salute, non temporalia modo, sed & æterna, considerate ut anima ejus tristis est, caput spineto transfixum, sanguine tincta coma turbata lineamenta, lacrymosi oculi; vincæ manus, incurvati renes, & ossa contusa, os sanguinolentum, humeri graviter onusti, collum humiliatum, cespitantes, pedes, corpus gelidæ mortis imagine plenum; O mi Iesu!

§. 208. *Et mulierum. v. 27.*

Specialiter voluit Dominus per Evangelistam suam mentionem facere mulierum, ut intelligamus nullum sexum à passione Dominica excludi, secundo ut earum non vilipendatur devotio; quam Christus pijsimè admisisse legeretur, tertio ut insinuaret fœminarum in Christianismo futuram magis audacem devotionem in hoc primo devotarum fœminarum fermento quod ipse misit in totam mundam, ut totus ex eo fermentaretur, uti & factum videmus. Quænam autem ille fuerunt? indubiè multæ filia Hierusalem. Civium vxores, Principum, Consiliatorum & militum cognatæ, & ipsa mater Iesu cum sororibus Maria Jacobi & Salome, Veronica, Magdalenis, Marthæ, Ioanna, & alijs tam consanguineis, quam Christo devotis.

Utinam ò utinam omnes fœminæ in eorum numero essent, & viderent, quæ passus sit propter eas Dominus meus, & cognoscerent gratiam quæ data est ipsis. Utinam declinarent fœminas ab ambulando, & sequendo eos qui non sunt Christi, sed Diaboli, qui sectantur vanitatem, & ponunt ipsis verba mendacia, & ludificationes ipsis fabricantur. Utinam non formas filiorum hominum, sed in faciem Christi contemplarentur, multo profecto quietiorem vitam obtinerent, nec ingemiscerent, sero se fuisse ab hominibus delusos & desertos.

§. 209. *Quæ plangebant & lamentabantur eum. v. 27.*

Bonum & sanctum exercitium fœminarum plangere in sequendo Christo Domino, licet enim non defuerint viri etiam lamentantes & mestissimi, ut turba amicorum Christi, tamen de mulieribus specialis sit mentio planctus; quia eis ad planctum natura liberaliorem dispositionem de-

dit, sicuti & ad compassionem. Cum igitur Christus ita dehonorus esset, viro-
rum verberibus & contumeliis, ecce confestim mulierum lacrymis
& lamentis honoratur; quia considerabant amittere sese virum pi-
um & sui consolatorem in omnibus angustiis & tribulationibus: quia videbant
Christum tam miserabiliter sub ingenti sanctæ crucis mole vix incedere
posse ob acerbissimos dolores corporis, vulnera, sanguinis effusionem
copiosissimam, *novissimum virorum vermem & non hominem, sed opprobrium
hominum & abiectiorem plebis, circumvallatum ærumnis & hominum pedi-
bus conculcatum.*

Sic certe plangerent te omnes si in veritate te Dominum Deum sum-
mum cognovissent. Quis enim non lamentaretur considerata tua innocentia,
quod tu Dei filius contumeliam, quam ipsemet commoverat patereris;
profecto vel laxo corde esse debebat & omnium ingratus quibus
non lacrymaretur, ubi duæ tam magnæ causæ offeruntur; videlicet quod
homo peccator hæc pati debuisset, & tu ipsa iustitia, verus Dei filius qui
peccatum non feceras, in cuius ore dolus inventus non fuerat pro ho-
mine hæc pati dignatus sis.

§. 210. *Conversus autem ad illas Iesus. v. 28.*

Magna fuit hæc Christi Domini in tantis malis generositas, quod
non solum, ad circumstantes personas & actiones earum ad vertit oculos
& mentem: sed etiam eas animose alloqui, imò sui doloris oblitus con-
solari alios potuerit, neque solum consolari, sed quasi in templo quietus se-
deret erudare. Quam verè & bene dixisti per prophetam tuum: converti-
mini ad me, & ego convertar ad vos. Ecce enim istæ mulieres sese modo
converterunt ad te, plorando & compatiendo & statim conversus allo-
queris eas, doces, viam monstras ad salutem. Bonus Dominus, qui tam fa-
cile respicit ad convertos.

TU, O Domine qui tantam lacrymis dolorique prærogativam indidisti,
ut iratum te placent, & veniam peccatorum obtineant: concede pro-
pitius ut eò omnem doloris & luctus copiam convertamus, ubi sicut male-
mè est opus, ita & uberrimus eorum fructus exoptatur: quo tandem, qui
per peccatum cecidimus, per veræ pœnitentiæ lamenta surgamus & con-
solari mereamur.

§. 211. *Filiz Ierusalem. v. 20.*

Amicum & humanissimum exordium, orationem totam spondet
benignam & quid aliud expectetur a bonitate mellisua Christi: in manu
III